

Melcul căluț

Carmen

O fetiță drăgălașă
A ieșit astăzi din casă
Și chiar dacă a plouat
Iese la aer curat!
Și mergând printre băltoace
Iute-n spate se întoarce
Fiindcă vede-n iarba udă
Un melc mic, ce îl confundă
C-un căluț cu o trăsură
Și-i atinge „casa” dură.
Cu un deget mititel
Se apropie de el,
De cornițele ieșite,
Dar vai... iute-s dispărute
Într-un corp cam lipicios
Și căluțul, cade jos!
Caută fetița-n grabă
Printre firele de iarbă
Și strigă în gura mare:
„Trăsura, căluț nu are!”
Iar mămica îi explică:
„E un melc... și-i este frică!”